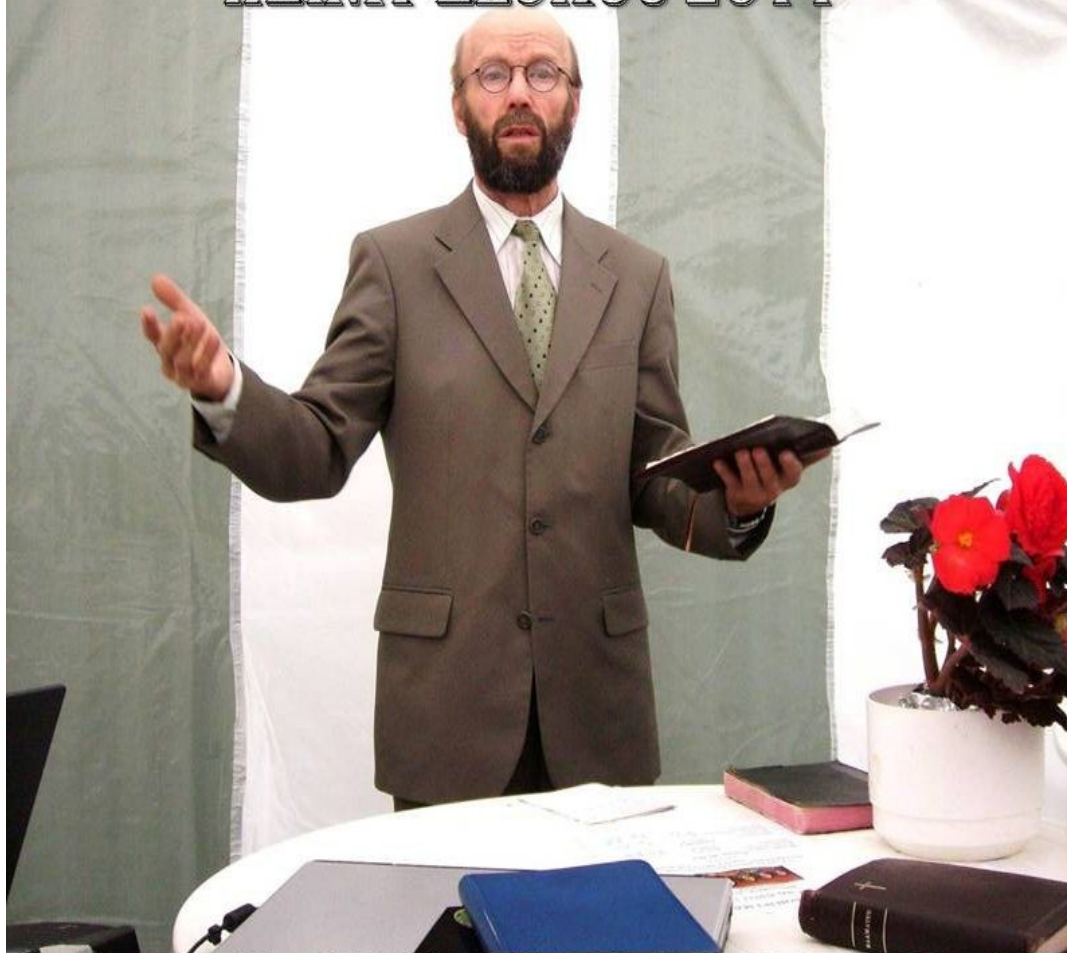

SAPÄTIN VARTIJA

HEINÄ-ELOKUU 2011

LERIKOKOUS SUOMESSA

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

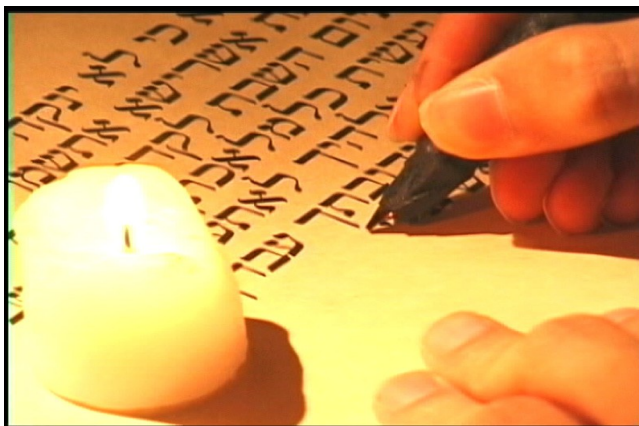
**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien
kansainvälinen lähetyssurakunta Uskonpuhdistusliike
Suomen Lähetysyhdistys r.y.**

Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:

info@spaup.org www.spaup.org

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

MENESTYKSEN VAKUUTUS

Jumalallinen takuu

Jumala suorittaa työn, jos me toimitamme hänelle välineet. — 9T 107.

Jumala hyväksyy kaiken sen työn, mikä on tehty täydestä sydäimestä, ja hän itse täyttää siinä esiintyvät puutteellisuudet. — KSL 128.

Jokainen vanhurskas teko ikuistetaan, vaikkei sen tekijä tuntisi tehneensä mitään mainittavaa. — 2T 683.

Jos olet todella pyhittynyt, johtaa Jumala avullasi totuuteen toisia, joita hän voi käyttää levittämään valoa monille pimeydessä hapuileville. — 7T 63.

Totuus saa pian loistavan riemuvoiton, ja kaikki, jotka nyt ovat Jumalan työtovereita, voittavat sen kanssa. — 9T 135.

Jokainen, joka varauksetta jättäytyy Herran palvelukseen, saa voimaa saavuttaakseen mittaamattomia tuloksia. — 7T 30.

Ahkeroidessamme lähimmäistemme pelastukseksi Jumala antaa jokaisen yrityksemme menestyä. — 9T 86.

Herralla on paikka jokaiselle suuressa suunnitelmassaan. Tarpeettomia kykyjä ei annetakaan. Jumalalla on paikkansa vähäisellekin kyvyille, ja uskollisesti käytettynä tuo yksikin leiviskä on toteuttava Jumalan juuri sille tarkoittaman tehtävän. — 9T 37.

Vaatimattomimmatkin työntekijät voivat, toimiessaan yhteistyössä Kristuksen kanssa, koskettaa kieliä, joiden värähtely kuuluu maan ääriin saakka ja joiden esiin loihtimat sävelet kaikuvat kautta iäisyyksien. — KSL 136.

Tosi menestykseen ei missään työn haarassa päästä sattumalta, vahingossa tai kohtalon oikusta. Kaitsemuksensa johdatuksessa Jumala palkitsee sillä uskon ja arvostelukyvyn, hyveen ja kestävyuden. Jalot henkiset kyvyt ja ylevä siveellinen asenne eivät ole sattuman satoa. Jumala antaa tilaisuuksia; menestys riippuu niiden käytöstä. — PK 486.

Niiden, jotka saavat kehotuksen ryhtyä työskentelemään joko kotikentällä tai kaukaisilla alueilla, tulee lähteä työhön Herran nimessä. Jos he nojautuvat Jumalan armoon ja voimaan, he menestyvät. Aluksi heidän työnsä voi olla vähäistä, mutta jos he seuraavat Herran suunnitelmia, se laajenee. Jumala elää. Hän toimii epäitsekkiään ja uhrautuvan työntekijän hyväksi, kuka ja missä tahansa hän lieneekin.

Yhteistyössä taivaallisten olentojen kanssa

Tarvitsemme nykyistä paremman käsityksen enkelten tehtävästä. Olisi hyvä muistaa, että taivaalliset olennot ovat yhteistyössä Jumalan jokaisen tosi lapsen kanssa. Valon ja voiman näkymättömät joukot auttavat niitä hiljaisia ja nöyriä, jotka uskovat ja vetoavat Jumalan lupauksiin. Kerubit ja serafit ja väkevät enkelit, jotka seisovat Jumalan oikealla puolella, ovat kaikki »palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden periä». — AA 154.

Muistakaa, että Herra Jeesus on Mestarityöntekijä. Hän kastelee kylvetyn siemenen. Hän antaa mieleenne sanoja, jotka tavoittavat sydämiä. — 9T 41.

Pyhittäytykää kokonaan Jumalan työhön. Hän on voimanne ja on oleva teidän oikealla puolellanne auttamassa teitä toteuttamaan hänen armosuunnitelmiaan. — 9T 41.

Taivaalliset olennot toimivat yhdessä inhimillisen asiamiehen kanssa, kun tämä päättävästi uskoen pyrkii siihen luonteen täydellisyyteen, jonka tavoitteena on täydellinen toiminta. Jokaiselle tässä työssä olevalle Kristus sanoo: Minä olen oikealla puolellasi auttaakseni sinua. — COL 332.

Kun ihmisen tahto toimii Jumalan tahdon yhteydessä, siitä tulee kaikkivoipa. Mitä tahansa hänen käskystään onkin tehtävä, se voidaan suorittaa hänen voimassaan. Aina, kun hän käskee, hän antaa myös kykyä sen toteuttamiseen. — COL 333.

Enkelit ovat mukanaan työskennellessänne hukkuvien sielujen hyväksi. Tuhannen tuhatta ja kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta enkeliä odottaa päästäkseen yhdessä seurakuntiemme jäsenten kanssa levittämään sitä valoa, jota Jumala on niin runsaasti antanut kansan valmistamiseksi Kristuksen tulolle. — 9T 129.

Tähän työhön ovat kaikki taivaan enkelit valmiit yhtymään. Kaikki taivaan apukeinot ovat niiden käytettävissä, jotka koettavat pelastaa kadonneita. Enkelit auttavat teitä tavoittamaan välinpitämättömmimmätkin ja paatuneimmatkin. Ja kun joku palautetaan Jumalan luo, koko taivas iloitsee; serafit ja kerubit koskettelevat kultaisia harppujaan ja laulavat ylistystä Jumalalle ja Karitsalle heidän armostaan ja laupeudesta ihmislapsia kohtaan. — COL 197.

Hän, joka kutsui Galilean kalastajia, kutsuu vieläkin ihmisiä palvelukseensa. Ja hän on aivan yhtä halukas ilmaisemaan voimansa meidän kauttamme kuin ensimmäisten opetuslasten kautta. Olimmepa miten epätäydellisiä ja syntisiä tahansa, Herra kutsuu meitä työtovereikseen, Kristuksen opetuslapsiksi. Hän kehottaa meitä nauttimaan jumalallista opetusta, jotta me yhdessä Kristuksen kanssa voisimme tehdä Jumalan tekoja. — AT 273, 274.

Luuletteko, ettei Kristus arvosta niitä, jotka omistavat elämänsä kokonaan hänelle? Luuletteko, ettei hän käy niitä tapaamassa, jotka rakastetun Johanneksen tavoin hänen tähtensä ovat vaikeissa ja koettelevissa paikoissa? Hän löytää uskollisensa ja pitää yhteyttä heihin rohkaisten ja vahvistaen heitä. Ja Jumala lähettää väkevät enkelinsä palvelemaan inhimillisiä työntekijöitään näiden julistaessa totuutta niille, jotka eivät tunne sitä. — 8T 17.

Koko taivas on toiminnassa, ja Jumalan enkelit odottavat pääsevänsä työskentelemään yhdessä kaikkien niiden kanssa, jotka laativat suunnitelmia pelastuksen ilosanoman saattamiseksi niiden kuuluville, joiden puolesta Kristus kuoli. Autuuden periviä palvelevat enkelit sanovat jokaiselle tosi pyhälle: »Sinulle on työtä tehtäväksi.» »Menkää ja astukaa esiin ja puhukaa kansalle kaikki tämän elämän sanat» (Ap.t. 5: 20). Jos ne, jotka kuulevat tämän kehotuksen, noudattaisivat sitä, Herra valmistaisi tietä heidän edellään tekemällä etenemisen heille käytännössä mahdolliseksi — 6T 433, 434.

Tällaisena aikana Jumalan jokaisen lapsen pitäisi aktiivisesti osallistua toisten auttamiseen. Jumalan enkelit avustavat niitä, jotka Raamatun totuuden tuntevina koettavat etsiä valoa kaipaavia. Ja minne enkelit menevät, ei sinne etenemistä tarvitse kenenkään pelätä. Tuloksena pyhittyneiden työntekijöiden uskollisesta ponnistelusta monet kääntyvät epäjumalain palvonnasta palvelemaan elävää Jumalaa. Monet lakkaavat kunnioittamasta ihmisten säädöksiä ja asettuvat pelottomasti Jumalan ja hänen lakinsa puolelle. — PK 171.

Taivaalliset hallitukset ja vallat tarkkaavat taistelua, jota Jumalan palvelijat käyvät masentavilta näyttävissä oloissa. Kristityt saavuttavat uusia voittoja ja uutta kunniaa lähdettyään Lunastajansa lipun luo ryhmittyneinä käymään uskon jaloa taistelua. Kaikki taivaan enkelit ovat valmiit palvelemaan Jumalan nöyrää, uskovaa kansaa; ja kun Herran työntekijäin joukko täällä alhaalla laulaa kiitoslaulujaan,

puhkeaa ylhäällä kuoro yhdessä heidän kanssaan ylistämään Jumalaa ja hänen Poikaansa. — AA 154.

Ei ihmisistä lähtevä voima saa työtä menestymään, vaan taivaallisten olentojen voima yhteistyössä inhimillisen välikappaleen kanssa vie työn päätökseen. Joku Paavali voi istuttaa ja Apollos kastella, mutta Jumala antaa kasvun. Ihminen ei voi suorittaa Jumalan työosuutta. Inhimillisenä edustajana hän voi olla yhteistyössä jumalallisten olentojen kanssa, ja yksinkertaisesti ja nöyrästi tehdä parhaansa käsittäen, että Jumala on suuri työmestari. Ja vaikka työntekijät saattavat vaipua hautaan, ei työ lakkaa, vaan jatkuu täyttymykseensä asti. — RH 14. 11. 1893.

Herra on aina kristityn väkevä auttaja. Emme ehkä tiedä, millä tavoin hän auttaa, mutta sen tiedämme, ettei hän koskaan petä niitä, jotka luottavat häneen. Jos kristityt voisivat havaita, miten monesti Herra on raivannut heidän tiensä, jottei vihollinen pääsisi toteuttamaan aikeitaan heidän suhteensa, he eivät kompuroisi eteenpäin valitellen. He uskoisivat lujasti Jumalaan, eikä mikään koetus pystyisi järkyttämään heitä. He tunnustaisivat hänet viisaudekseen ja voimakseen, ja hän toteuttaisi sen, minkä haluaa aikaansaada heidän kauttaan. — PK 576.

Kaikki, jotka osallistuvat sanan palvelukseen, ovat Jumalan apulaisia. He ovat enkelten työtovereita tai pikemminkin inhimillisiä edustajia, joiden välityksellä enkelit täyttävät tehtävänsä. Enkelit puhuvat heidän äänellään ja työskentelevät heidän käsillään. Ja inhimillisillä työntekijöillä on toiminnassaan taivaallisten olentojen kanssa hyötyä kasvatuksestaan ja kokemuksestaan. — Ed 271.

Kristus kehottaa jokaista miestä ja naista pukeutumaan hänen vanhurskautensa sota-asuun ja ryhtymään työhön. »Minä olen oikealla puolellasi auttaakseni sinua», hän lausuu. Kerro kaikki koettelemuksesi ja huolesi Jumalallesi. Hän ei koskaan petä luottamustasi. Kristukselle ei mikään ole niin arvokasta kuin se, minkä hän on lunastanut omakseen: hänen seurakuntansa ja työntekijät, jotka lähtevät kylvämään totuuden siementä. - - Ajattele Jeesusta. Hän on pyhässä paikassaan, ei yksinään, vaan kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta taivaan enkeliä on hänen ympärillään valmiina täyttämään hänen käskyään. Ja hän käskyy heidän lähteä auttamaan heikointa pyhää, joka luottaa Jumalaan. Sama apu on tarjolla ylhäiselle ja alhaiselle, rikkaalle ja köyhälle. — SW 7. 11. 1905.

Epäonnistumista ei pitäisi ajatellaakaan

Kristuksen työntekijöiden ei koskaan pidä ajatella työnsä epäonnistumista, saati sitten puhua siitä. Herra Jeesus on voimamme kaikessa, hänen henkensä on innoittajamme, ja kun jättäydymme hänelle käytettäviksi valon kanavina, eivät mahdollisuutemme hyvän tekemiseen koskaan loppu. Me saamme osallistua hänen täyteydestään ja rajattomasta armostaan. — GW 19.

Kun antaudumme kokonaan Jumalalle ja noudatamme työssämme hänen ohjeitaan, hän vastaa sen toteutuksesta. Hän ei tahtoisi meidän empivän vilpittömien pyrkimystemme menestystä. Meidän ei pitäisi kertaakaan ajatella epäonnistuvamme. Meidän tulee toimia yhdessä hänen kanssaan, joka ei koskaan epäonnistu. — COL 363.

Herra on pettynyt, kun hänen kansansa jäsenet pitivät itseään vähäarvoisina. Hän toivoo valitun perintönsä arvostavan itseään sen hinnan mukaan, jonka hän on heistä maksanut. Jumala halusi heidät, muutoin hän ei olisi lähettänyt Poikaansa niin kalliille asialle lunastaakseen heidät. Hän tahtoo käyttää heitä, ja häntä miellyttää, kun he asettavat hänelle hyvin suuria vaatimuksia, voidakseen kirkastaa hänen nimeään. He voivat odottaa suuria, jos he uskovat hänen lupauksiinsa. — AT 645.

Suhteellista menestystä

Kun Jumala tekee mahdolliseksi jonkin työn tekemisen ja vakuuttaa sen menestyvän, täytyy sen suorittajaksi valitun tehdä kaikkensa luvatus tuloksen aikaansaamiseksi. Menestystä annetaan sen innon ja sitkeyden mukaisesti, jolla työtä suoritetaan. — PK 263.

Menestyksellisen palveluksen vaikutin

Mikä tahansa tehdään puhtaasta rakkaudesta, on täysin tuloksellista, vaikka ihmiset pitäisivät sitä miten vähäarvoisena tai halveksittavana. Jumala näet arvostaa sitä, miten rakkaudellisesti joku työskentelee, enemmän kuin hänen suorittamaansa työn määrää. — 2T 135.

Kymmenen tosi kääntynyttä, altista ja epäitsekkästä työntekijää voi aikaansaada lähetyskentällä enemmän kuin sata sellaista, jotka pelkästään noudattavat vakiintuneita muodollisuuksia ja kaavamaisia sääntöjä sekä työskentelevät vailla syvää rakkautta sieluihin. — 4T 602.

Eivät nykyiset eivätkä vastaiset kykysi anna sinulle menestystä, vaan se, mitä Herra voi tehdä hyväksesi. Meidän tulee luottaa paljon vähemmän siihen, mitä ihminen voi tehdä ja paljon enemmän siihen, mitä Jumala voi tehdä jokaisen uskovan sielun hyväksi. Hän ikävöi sitä, että uskossa kurottaudut hänen puoleensa.

Hän kaippaa sitä, että odotat suuria häneltä. Hän haluaa auttaa sinua ymmärtämään niin ajallisia kuin hengellisiäkin asioita. Hän voi terästä älyn. Hän voi antaa tahdikkuutta ja taitoa. Työskentele kyvyilläsi ja pyydä Jumalalta viisautta, niin sitä annetaan sinulle. — COL 146.

Armon öljy antaa ihmisille rohkeutta ja oikeat vaikuttimet sen päivittäiseen suorittamiseen, mitä Jumala antaa heille tehtäväksi. Viidellä tyhmällä neitsyellä oli lamput (tämä tarkoittaa Raamatun totuuden tuntemusta), mutta heillä ei ollut Kristuksen armoa. Päivä päivältä he suorittivat muotomenojaan ja ulkonaisia velvollisuuksiaan, mutta heidän palveluksensa oli hengetöntä, vailla Kristuksen vanhurskautta. Vanhurskauden Aurinko ei paistanut heidän sydämeensä ja mieleensä eikä heillä ollut sitä totuuden rakkautta, mikä muovaa elämän ja luonteen Kristuksen kuvan kaltaiseksi. Heidän pyrkimyksiinsä ei liittynyt armon öljyä. Heidän uskontonsa oli kuivaa ulkokuorta vailla tosi ydintä. He noudattivat muotoja ja oppeja, mutta harhautuivat kristillisessä elämässään itse vanhurskauteen eivätkä Kristuksen koulussa oppineet läksyjään, jotka käytäntöön sovellettuina olisivat tehneet heidät viisaiksi niin että he olisivat pelastuneet. — RH 27. 3. 1894.

Jumalan työ viedään päätökseen jumalallisten ja inhimillisten apuvälineiden yhteistyöllä. Jotkut omahyväiset näyttävät olevan hyvinkin toimeliaita Jumalan työssä, mutta elleivät he rukoile, ei heidän toiminnastaan ole mitään hyötyä. Jos he voisivat katsahtaa sen enkelin suitsutusastiaan, joka seisoo sateenkaaren ympäröimän valtaistuimen edessä olevan kultaisen alttarin ääressä, he näkisivät, että Jeesuksen ansion täytyy sekoittaa rukouksiimme ja toimintaamme, tai muutoin ne ovat yhtä hyödyttömiä kuin oli Kainin uhri. Jos voisimme nähdä Jumalan silmin kaiken inhimillisen toiminnan, niin käsittäisimme, että tuomiolla voi kestää vain sellainen työ, joka on suoritettu runsaasti rukoillen ja Kristuksen ansion pyhittämänä. Suuressa katselmuksessa te näette jälleen, mikä on ero sen välillä, joka palvelee Jumalaa, ja sen, joka ei häntä palvele. — RH 4.7. 1893.

Lainomainen uskonto ei sovellu tälle ajalle. Voimme suorittaa kaikki palveluksen ulkonaiset menot ja olla kuitenkin yhtä vailla Pyhän Hengen virvoittavaa vaikutusta kuin Gilboan kukkulat olivat vailla kastetta ja sadetta. Me kaikki tarvitsemme hengellistä kosteutta sekä Vanhurskauden Auringon kirkkaita säteitä pehmentämään ja alistamaan sydämemme. Meidän tulee aina kallionlujina noudattaa periaatetta. Raamatun periaatteita tulee opettaa ja sitten tukea pyhällä käytännöllä. — 6T 417, 418.

Menestys ei riipu niin paljon kyvystä kuin tarmosta ja alttiudesta. Eivät loistavat kykymme tee palvelustamme kelvolliseksi, vaan päivittäisten tehtävien tunnollinen suorittaminen, tyytyväinen mieli ja toisten hyvän teeskentelemätön, vilpittömän harrastus. Alhaisimmastakin voidaan löytää tosi jaloutta. Tavallisimmat arkiaskareetkin ovat rakastavan uskollisesti tehtyinä kauniita Jumalan silmissä. — PK 219.

Sopusuhtainen, voimakas ja kaunis luonne rakentuu velvollisuuksien täyttämistä. Ja uskollisuuden tulisi punoutua elämämme vähimpiin yhtä hyvin kuin suurimpiinkin yksityiskohtiin. Pikkuasioidenkin tunnollinen suorittaminen sekä pienet uskollisuuden ja ystävällisyyden osoitukset ilahduttavat elämän kulkua. Ja kun mainen työmme päättyy, huomataan jokaisen uskollisesti täytetyn pikku velvollisuuden tehneen hyvän vaikutuksen, joka ei koskaan voi hävitä. — PP 574.

Jättäkäämme tulokset Jumalan hoitoon

Hyvä siemen saattaa jonkin aikaa uinua huomaamatta kylmässä, itsekkäässä ja maailmallisessa sydämessä, ilman mitään merkkiä juurtumisesta, mutta myöhemmin Jumalan Hengen vaikuttaessa sieluun kylvetty siemen puhkeaa oraalle ja tuottaa lopulta hedelmän Jumalan kunniaksi. Elämäntyössämme emme tiedä, tuoko onnistuu vai tämä, eikä se ole meidän ratkaistavissamme. Meidän tulee tehdä työmme ja jättää tulokset Jumalan hoitoon. »Kylvä siemenesi aamulla äläkä hellitä kättäsi ehtoollakaan.» Jumalan suuren liiton mukaan »niin kauan kuin maa pysyy, ei lakkaa kylväminen eikä leikkaaminen». Tähän lupaukseen luottaen maamies kyntää ja kylvää. Yhtä varmasti tulee meidän hengellisessä kylvötyössä luottaa hänen lupaukseensa: »Niin on myös minun sanani, joka minun suustani lähtee: ei se minun tyköni tyhjänä palaja, vaan tekee sen, mikä minulle otollista on, ja saa menestymään sen, mitä varten minä sen lähetin.» »He menevät itkien, kun kylvösiemenen

vievät; he palaavat riemuiten, kun lyhteensä tuovat.» — COL 65.

Elävä usko 262-270.

Rakkauden merkitys uskovien elämässä

Ole hyvä ja lue 1. Kor. 13:1-8

“Herra haluaa, että herätetään kansan huomio 1. Kor. 13 lukua kohtaan. Lukekaa tätä lukua joka päivä ja ottakaa siitä rohkaisua ja voimia. Oppikaa sitä arvoa, jonka Jumala on antanut pyhälle, taivaassa syntyneelle rakkaudelle, ja saavuttakoon se opetus jota se opettaa, teidän sydämenne. Opettakaa, että Kristus synnytti taivaassa tällaisen rakkauden, ja ilman sitä kaikki muut kyvyt ovat arvottomia!” Review and Herald (21.7.1904.)

Kukaan runoilija ei ole laulanut koskettavasti rakkaudesta kuten apostoli Paavali. Rakkaus on elämän perussävel. Niin kuin silmät valolle, korva sävelelle, niin on sydän luotu rakkautta varten. Varmasti mikään muu sana ei ole niin usein lausuttu, kuin sana rakkaus, mutta myös ei ole toista sanaa niin paljon väärin käytetty, kuin sitä. Jumalan lasten elämällä on vain sen verran arvoa, kuin osoittavat rakkautta toisilleen. Kun luemme huolellisesti 1. Kor. 13 luvun, niin silloin ymmärrämme, että tämä rakkauden esittäminen on kova moite sille, mitä nykyisin niin usein väärällä tavalla on merkitty rakkaudeksi. Kukaan ei voi katsella tätä selkeää peiliä tunnustamatta, että häneltä puuttuu aitoa rakkautta. Rakkaus ei ole ohitettu mistään toisista lahjoista. Jumala antoi ihmiselle erilaisia lahjoja. Siihen kuuluu monien kohdalla kaunopuheisuus. Paavali sanoo: “Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta“, niin puuttuu kaikki. (jae 1) Rakkaus on maailman suurin voima. Mitä sitten rakkaus on?

Se on parasta, mitä maailmassa on. Minkälainen olisi maailma ilman aurinkoa ja elämä ilman rakkautta? Ihminen ei voi elää ilman rakkautta, koska rakkaus merkitsee elämää. Miten Paavali tosin on mietiskellyt rakkauden merkitystä! Tässä hän varmasti muistuttaa Jeesuksen rakkaudesta. Jeesuksen elämässä loisti rakkaus hänestä, joka tuli esille sairaiden parantamisessa. Hengessä hän näki kyynelet öljymäellä, hän

katsoi ristiin lävistetyn kädet, varmasti hän ajatteli suurta rakkautta, joka tulee osaksi meille Hänen esirukouksiensa kautta taivaan pyhäkössä.

Jumalan rakkaus on pitkämielinen

Se meni liian pitkälle, jos yrittäisin osoittaa Jumalan pitkämielisyyttä koko Vanhan Testamentin kautta. Mikä kärsivällisyys Jeesuksella oli! Miten väsymättä Hän kulki maata pitkin ja poikin! Jeesus haki eksyneitä, eikä hakijalta puuttunut rakkautta. Kaiken vaivan jälkeen, hän sai sanoa: “Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niin kuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet.” Matt. 23:37.

Millä kärsivällisyydellä Herra kantoi opetuslapsensa! Miten vähän ymmärrystä Hän löysi heidän keskuudessaan! Miten paljon pitkämielisyyttä ja kärsivällisyyttä Herralla on ollut meidän kanssamme! Miten Hän on etsinyt meitä!

Uudelleen ja uudelleen Jeesus on etsinyt meitä siihen asti, kunnes löytää meidät. Eikö sinun pitäisi tunnustaa: “Jos et olisi ensiksi riippuvainen minusta, en minä lähtisi hakemaan sinua!” Ajatellen menneisyyttämme, eikö meidän pitäisi tunnustaa rukouksessa: “Jeesuksen rakkaus oli pitkämielinen”? Pitkämielisyys on kärsivällisyyden rakkaus, joka odottaa, kantaa, vaikenee ja voi palvella. Paavali mainitsee 34 ominaisuutta, joissa Jumalan palvelijan on todistettava arvonsa.

Ensimmäiseksi hän mainitsee pitkämielisyyden. Varmasti tietyistä syistä hän mainitsee pitkämielisyyden ensimmäiseksi. Pitkämielisyyttä tarvitsevat vanhemmat lapsien kasvatuksessa. Tiedämme, että lapset eivät ole kaikki samanlaisia. Miten usein he aiheuttavat paljon huolta ja vaivoja vanhemmilleen. Tässä tulee selväksi, että oikea pitkämielisyys, joka tarkoittaa osoittaa kärsivällistä rakkautta. Miten vain voimme voittaa vaikeudet.

Pitää huolellisesti rukoilla! Pitkämielisyys antaa meille odottavan rakkauden voimaa, esirukouksen ja rukouksen kautta. Miten olisi aivan toisella tavalla uskoviin perheissä, jos he harjoittaisivat enemmän kärsivällisyyttä. Pitää ottaa huomioon apostoli Paavalin sanat: “Sillä te tarvitsette kestäväisyyttä!” (Hebr. 10:36) Silloin kaikki olisi aivan toisella tavalla perheessä ja seurakunnassa. Se, joka osoittaa elämässä, että rakkaus on pitkämielinen, hänelle Herra antaa siunauksia.

Aito rakkaus on ystävällinen

Kun Jeesus oli maan päällä, Jumalan ystävällisyys oli hänen mukanansa. Miten ihana aika se oli, kun Hänen ikätoverinsa sanoivat: Menkäämme ystävällisyyden luokse. Tiit. 3:4.

Jeesus vaelsi kaupunkien ja kylien läpi - rukoillen, auttaen, siunaten ja nostaen. Kun syntiset katsoivat Häneen, he saivat rohkeutta uutta elämää varten. Aito rakkaus on aina ystävällinen.

Saanko esittää nyt vakavan kysymyksen? Herraa kutsutaan ystävälliseksi. Voiko sinuakin kutsua ystävälliseksi? Ilmestyykö luonteessasi ystävällisyys ystävää ja vihollista vastaan? Rakkaus ei etsi mahdollisuuksia. Ei, se käyttää mahdollisuudet, jotka tulevat esiin osoittamalla ystävällisyyttä. Kun tulemme kotiin pitkältä matkalta, silloin säännön mukaan tuodaan joku lahja. Haluammeko olla siunaukseksi ympäristöllemme, silloin meidän pitää tuoda heille jotakin kun kohtamme heidät: Rakkautta! Sen pitää heijastua silmistä. Meillä pitäisi olla aina joku ystävällinen sana. Ystävällinen sana on ilmainen ja toki balsamia sydämelle. Miten sydän kaipaava rakkaudellista katseen hyväksymistä. Rakkaus ei menetä tällaista pientä mahdollisuutta. Se pitää näköalapaikkaa helpottaakseen muita ihmisiä. Mikä siunattu antaminen ja ottaminen elämässämme on, kun rakkaus on hallitseva.

Rakkaus ei ole mustasukkainen

Kateus on itsekkyyttä ja tulee paholaiselta. Kateus on kuin mätä luissa. Olemmeko vapaita kateudesta? Kun joillakin on enemmän lahjoja, tietoa, taitoa ja menestystä, silloin tulee kateutta.

Eräessä sairaalassa oli diakoni, jolle Herra oli lahjottanut ystävällisen sydämen. Sairaat iloitsivat aina, kun hän oli paikalla. Kerran hän havaitsi, että hänen työtoverinsa oli kateellinen siitä. Hän sanoi sitä, mikä välttämättä oli tarpeellista. Yhteiselämä tuli aina vaikeammaksi. Miten kateus voi aiheuttaa suurta vahinkoa. Kateus on kätkeytyä meidän veressä alusta asti. Sano, voitko mielelläsi kuunnella, kun jota kuta sinun läsnä ollessasi keuhataan? Ota huomioon se. Emmekö ole taipuvaisia: "Kyllä - mutta ..." sanomaan? Silloin sanomme jotakin epäsuotuisaa kyseessä olevasta. Sellaisia olemme me ihmiset. Meillä on vaikeaa kunnioittaa muita enemmän kuin itseämme.

Rakkaus ei kiihkoile

Kaikissa olosuhteissa se voi pysyä hiljaa. Hermot hallitsevat sitä. Se ei ota ilmaa ärtyisästä luonteesta, niin että temperamenttimme kulkee mukanaamme. Vanha luontemme ei voita aitoa rakkautta. Aito rakkaus ei ulvo koskaan, eikä riehui.

Aidolla rakkaudella kaikissa olosuhteissa on kuninkaallinen rauha. Se oli Jeesuksen tapa. Kaikissa jännittävissä hetkissä Jeesuksen elämässä on sanottu: Hän pysyi hiljaisena. Ylhäältä tuleva rakkaus ei tunne vaikeita olosuhteita. Ylhäältä tuleva rakkaus ilmoittaa syvää rauhaa. Sillä on kantovoimaa.

Oletko jo tarkkaillut mikä vakava saarna Jumalan lapsille on raitiovaunussa? Siinä on sanottu esimerkiksi olevan kantovoimaa 12,500 kg. Jokainen raitiovaunu esittää kysymyksen: “Onko sinullakin kantovoimaa?” Kun rauha tunkeutuu elämäämme kuin virta, niin silloin meillä on kantovoimaa, joka kestää kaikissa olosuhteissa. Emmekö anna joskus Jumalan lapsille paljon kannettavaa, tai pystymmekö itse kantamaan?

Aito rakkaus voi olla hiljaisena ja kärsivällisenä.

Eräs nainen kutsui miestänsä luennoille yleisiin kokouksiin. Mies raivostui ja vastauksena löi häntä kasvoihin, niin että verta vuoti suusta ja nenästä. Nainen pyysi mieheltänsä: “Anna anteeksi! En halunnut ärsyttää sinua. Minä ajattelin vain sinun sielunterveyttäsi, ettet eräänä päivänä moittisi minua etten ole kutsunut sinua.” Mies seisoj vapisevana hänen edessään ja sanoi: “Vaimo, miten voit pyytää minulta anteeksi, minä olen syyllinen. Minun pitää pyytää anteeksi.”

Vaimo sanoi miehellensä: “Jos minä olisin vielä se, jonka kanssa 20 vuotta sitten menit naimisiin, minä olisin vastannut nyt aivan samalla tavalla, ja olisi tullut oikea tappelu.

Kun mies sen kuuli, hän pyysi kyyneleillä anteeksiantoa ja sanoi: “Tänä iltana tulen sinun kanssasi seurakuntaan.” Sinä iltana hän tuli elävään ilahduttavaan uskoon. Tästä näemme, minkälainen armo on, kun meillä on oikea kantovoima.

Rakkaus ei harjoittele hillittömyyteen

Sanan voi parhaiten kääntää näin: Se ei kerskaile. Maailma kerskailee. Se kerskailee ulkoisesta; koska sisäiselle se ei anna arvoa. Maailma kaunistaa sitä, mitä on silmien edessä. Kun se näyttää kauniilta; onko se todellisuudessa kaunis, se on toinen asia.

Usein kaapissa on paljon kauniskantaisia kirjoja, mutta mikä on niiden sisältö? Maailmassa halutaan nauttia tunnustamisesta, ihailusta ja huomion osoituksesta. Aito rakkaus ei kaippaa sitä. Se ei korota itseänsä. Se on sen oikeus, jos voi pysyä kätkeytynä.

Aito rakkaus ei pyri saamaan tahtonsa läpi

Jumalan lapset, jotka ovat oikeassa yhteydessä Kristuksen kanssa, toimivat toisella tavalla kuin maailma. He eivät rinnasta itseänsä sen kanssa. Sen vuoksi heidän vaellustaan maailmassa vihataan. Se ei halua huomautuksia sen velvollisuuksista muuttuvan rakkauden välityksellä. Niin kauan kun puhumme hurskaasti, sitä kuunnellaan; mutta niin pian kun kristillisyys alkaa elää meissä, niin maailman lapset tulevat vihaisiksi. Silloin he moittivat: “Te tahdotte olla parempia kuin me.” Hurskaitten sanat eivät vedä maailman huomiota. Mutta Jumalan lasten hiljainen vaellus pitää heille nuhdesaarnan ilman sanoja. Pitäkäämme tekojensaarna rakkaudesta. Eräs mies sanoi: “Minä olen kateellinen vaimolleni. Hän on aina onnellinen, ystävällinen ja kohtelias, sen jälkeen kun antoi elämänsä Herralle.” Sen vaelluksen kautta mies ja lapset johdettiin Herran luokse. Jumalan aidot lapset ovat Herran pelastettuja. He todistavat käytännöllisestä rakkaudesta. He ovat kärsivällisiä, aina ystävällisiä, eivät ole kateellisia, he eivät kiihdy, eivätkä odota tunnustusta. He elävät Siionin hiljaisuudessa ja osoittavat maailmalle Jeesuksen hiljaisuutta. Pyhän ehtoollisen kautta Herra vahvisti opetuslapsiansa uskolla ja jalkojen pesulla, antamalla merkin palvelevasta rakkaudesta. Sen kautta hän ilmoitti viimeisen tahtonsa ja toteutti sanan: “Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niin kuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne.” Joh. 13:34. Opetuslapset uskollisesti säilyttivät tämän perinnön. Johanneksesta sanotaan, että kun hän oli korkeassa iässä, eikä voinut enää kävellä, hänet tuotiin kokouksiin ja sanoi aina sanat: “Lapset rakastakaa toinen toistanne!” Kysymykseen, miksi hän aina painotti tätä, hän vastasi: “Koska tämä on Herran käsky, ja jos sitä ei täytetä, Herra ei voi ilmestyä.” Kun tämä käsky täyttyy, maailma saa kuvan oikeasta kristinuskosta.

Rakkaus ei pöyhkeile

Se kantaa nöyryyden pukua. Rakkaus ei kerskaa koskaan etualalla. Se

taistelee kaikkien tautioppien voimakkaita vaistoja vastaan. Se ei kysy koskaan: Kuka on suurin keskuudessamme? Oikea rakkaus ei etsi ensimmäistä paikkaa, eikä himoitse kunniaa ja loistoa. Rakkaus ei ole myöskään herkkä, kun sitä ei huomioida. Minkälaisen esikuvan Herramme antoi. Hänen elämässään ei ollut pyrkimystä kunniaan. Yksinäisenä, jätettynä, halveksittuna Hän riippui ristillä. Sitä paitsi Hän oli Kuningas, jolle kerran kaikki Hänen vihollisensa alistetaan Hänen jalkojensa juureen. Hänen valtakuntansa on perustettu rakkauden päälle. Rakkaus ei esiinny pahantapaisesti. Eikö tämä ole hieno olotila, kun ihminen ei reagoi enää tunnelmiin, vaan Jeesukseen Kristukseen?

Sanalla “pahantapainen” on vielä syvempi tarkoitus. Kreikan kielellä on: “Rakkaus ei esiinny asetusten ulkopuolella.” Jokaisella kansalla, perheellä ja seurakunnalla on omia asetuksia. Rakkaus ei loukkaa toisten ihmisten tunteita. Se kunnioittaa sääntöjä ja tapoja. Oikea sivistys on sydämen sivistys. Se, joka omistaa sydämen sivistyksen on aina sopusoinnussa ja ystävällinen toisten kanssa. Aito rakkaus on Pyhän Hengen voiman ja jalostuksen alaisena. Se ei kadota rooliaansa. Jumalan lapsilla on tehtävä olla harmiton maailman edessä ja kaikkien uskovien edessä, ennen kaikkia Herran edessä.

Aito rakkaus on myös itse kieltäymystä

Rakkaus “ei etsi omaansa“ Filippiläisten kirjeessä apostoli Paavali sanoo: “Ja että katsotte kukin, ette vain omaanne, vaan toistenkin parasta.” Fil. 2:4. Mutta Herra sanoo: “...rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi...” 3. Moos. 19:18 Tiedätkö mitä tämä tarkoittaa? Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi! Tämä tarkoittaa: “minä, sinä, hän, se.” Saksan kielen tunnilla tämä on oikein sanottu. Jeesuksen lapsille on toinen vuoro järjestys, nimittäin ensiksi sinä, toiseksi hän, se ja kolmanneksi minä. Olemmeko niin toimineet?

Aito rakkaus on kuin kynttilä. Se antaa valoa toisille ja samanaikaisesti kuluttaa itseänsä. Se tekee kuin äiti, joka yötä päivää pysyy sairaan lapsen kehdon vieressä, ajattelemaan sitä, minkä uhrin hän antaa. Se tekee kuin laivan ruorimies, joka siihen aikaan kun laiva on liekissä, hän on ruorilla, että matkustajat pääsisivät rantaan elävinä.

Rakkaus voi antaa anteeksi ja unohtaa. Miten usein kuulemme: “Minä annoin anteeksi, mutta en unohtanut.” Se, joka ei voi unohtaa, ei ole anteeksi antanutkaan. Antaa anteeksi ja unohtaa kuuluu yhteen.

Raamatussa on kaunis sana: "... palvelijani Daavidin tähden, jonka minä valitsin, koska hän noudatti minun käskyjäni ja säädöksiäni." 1. Kun. 11:34.

Näemme, että Jumala on antanut anteeksi ja unohtanut Daavidin synnin, sen vuoksi hän riemuitsi sanoilla: "Autuas se, jonka rikokset ovat anteeksi annetut, jonka synti on peitetty!" Ps. 32:1

Rakkaus ei pidä kaunaa, vaan antaa anteeksi Isä meidän rukouksessa viides pyyntö on: "anna meille meidän velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme;" Matt. 6:12.

Oi, ottakaamme käytäntöön anteeksiantava rakkaus! Jeesus sanoi Pietarille, ettemme antaisi vain seitsemän kerta anteeksi jollekulle, vaan 70 x 7 (Matt. 18:22)

Minä muistan isä Bodelschwingh. Rakkaudesta hän hyväksyi kaikki köyhät ja kurjat. E. G. White kirjoittaa Todistusaarteissa I, s. 447. "Tässä työssä meidän tulee olla innokkaita työmiehiä, jotka pyrkivät johdattamaan syntisiä katumukseen ja uskon kautta taivaallisen Lunastajan luo ja teroittamaan heille ylevää käsitystä Jumalan rakkaudesta ihmisiin. »Niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.» Joh. 3:16. Miten verraton onkaan tämä rakkaus! Se on mitä syvällisimmän mietiskelyn arvoinen aihe: Jumalan hämmästyttävä rakkaus maailmaa kohtaan, joka ei rakastanut Häntä! Tuo ajatus saa sielun nöyrytmään ja vangitsee mielen Jumalan tahtoon."

Tuhannet ovat kokeneet: Rakkaus tekee ihmeitä. "Meidän tulee vaalia ja helliä rakkautta, sillä sen vaikutus on jumalallinen." Ta. I, 196.

Meidän päivittäinen pyyntömme pitää olla: Uskollinen Vapahtaja, Jeesus Kristus täytä sydämeni rakkaudellasi. Olkoon Hengen vaikutus mahtava, sinä kuolit puolestani. Herra sinä rikoit synnin voiman, valolla karkoitit pimeän yön. Aamen.

Ihanan suunnitelman ihmisen pelastamiseksi toteutti Isä Jumala, äärettömällä rakkaudella. Tässä jumalallisessa suunnitelmassa nähdään ihmeellisin ilmennys Jumalan rakkaudesta langennutta ihmiskuntaa kohtaan. Pyhät enkelit hämmästyivät sitä rakkautta, mikä ilmenee tässä lahjassa, Jumalan rakastetussa Pojassa." Ta. I, 204.

Kurt Barath

Miten epäilykset vaikuttavat ihmisiin?

Saatana kylvää epäilyksiä ihmisen sydämeen!

“Mutta käärme oli kavalin kaikista kedon eläimistä, jotka Herra Jumala oli tehnyt; ja se sanoi vaimolle: "Onko Jumala todellakin sanonut: 'Älkää syökö kaikista paratiisin puista?'" Niin vaimo vastasi käärmeelle: "Me saamme syödä muiden puiden hedelmiä paratiisissa, mutta sen puun hedelmästä, joka on keskellä paratiisia, on Jumala sanonut: 'Älkää syökö siitä älkääkään koskeko siihen, ettette kuolisi.'" Niin käärme sanoi vaimolle: "Ette suinkaan kuole; vaan Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te siitä syötte, aukenevat teidän silmänne, ja te tulette niin kuin Jumala tietämään hyvän ja pahan." 1. Moos. 3:1-5.

Raamatun pyhän historian aivan alkulehdiltä ymmärrämme, että sielunvihollisen päämäärä on ensiksi saada ihmiset epäilemään Jumalan sanaa, ja sitten houkuttelee rikkomaan Herran tahtoa. Tämä on paholaisen menetelmä, jota hän käyttää aina saadakseen ihmiset tekemään syntiä ja kadottaa ikuisen elämän.

“Päätettiin, että saatana ottaisi toisen muodon ja ilmaisisi harrastavansa ihmisen parasta. Hänen tulisi salaisin vihjauksin saada heidät epäilemään Jumalan uskollisuutta, epäilemään, tarkoittiko Jumala juuri sitä, mitä hän sanoi. Sitten hänen tulisi kiihottaa heidän uteliaisuuttaan ja johtaa heidät kurkistamaan Jumalan tutkimattomiin aikomuksiin — samaan syntiin, johon saatana oli tehnyt itsensä syyppääksi — sekä saattaa heidät mietiskelemään tiedon puuta koskevien rajoitusten syitä.” H. k. 166.

Jos uskova antautuu epäilyksiin, ne heikentävät jatkuvasti hänen uskoansa ja hän kadottaa päämääränsä tietämättä mitä tekisi ja minne menisi, ja ellei hän heitä epäilyksiä pois, hän menettää uskonsa kokonaan.

Sen vuoksi apostoli Paavali Pyhän Hengen johdosta on kirjoittanut: “Katsokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta.” Hebr. 3:12. Siis epäilykset ja epäusko ei ole Jumalasta vaan sielunvihollisesta, ja meidän pitää valvoa ettei sellaista syntyisi sydämessämme, koska silloin ihminen luopuu Jumalasta. Sen takia helliä epäilyksiä, Raamatun ja Todistusten totuuksiin on syntiä ja sitä meidän pitää karttaa.

Epäilykset heikentävät ja horjuttavat uskoamme

Apostoli Jaakob sanoo: "...sillä joka epäilee, on meren aallon kaltainen, jota tuuli ajaa ja heittelee." Jaak. 1:6 - toinen osa.

Nykyisin on enemmän kuin koskaan aikaisemmin väärin oppien tuulia, jotka sielunvihollinen on laskenut puhaltamaan ja jos on mahdollista viemään mukaansa valitutkin. Meren vedet eivät pysy tyyni, jos tuuli puhaltaa, näin on myös jokaisen epäilevän kristityn kanssa, hän on taipuvainen jatkuvasti muuttamaan mielensä, koska hänellä ei ole vakaa perustus, hän ei seiso kallion päällä, joka on Kristus.

Epäilevä kristitty on kuin laiva avomerellä ilman kompassia, jossa kapteeni ei tiedä minne päin pitää ohjata laivaansa.

Epäilevä kristitty on kuin vanha Israelin kansa, joka 40 vuotta kiersi erämaata ja sieltä löysi hautansa, mutta nuori sukupolvi yhdessä Joosuan ja Kaalebin kanssa uskon kautta pääsivät luvattuun maahan. Epäilevä ei voi kasvaa uskontiellä, eikä voi voittaa luonteensa virheitä, koska hänellä ei ole selkeitä päämääriä. Sellainen ei voi nähdä vanhurskauden Aurinkoa, koska hän elää aina pilvien alla. Sen vuoksi ihminen helposti masentuu ja menettää uskonsa. Hänellä ei ole selvää näkemystä minkä seurakunnan nykyisin Jumala tunnustaa omaksi seurakunnakseen, eikä ole varma pitääkö liittyä Jumalan seurakuntaan, tai se ei ole välttämätön asia. Monet uskovat eivät liity Jumalan jäännösseurakuntaan, ennakkoluulojen ja epäilyksien takia, aivan kuin juutalaiset tekivät Jeesuksen kanssa. Monet joutuvat eksytykseen ja kadotukseen epäilystensä tähden.

"Minä sain jälleen seurata näitä sanomia, ja minä näin, miten kalliilla hinnalla Jumalan kansa oli ostanut kokemuksensa. Ne oli saatu suurten kärsimysten ja ankarien taistelujen kautta. Jumala oli johtanut heitä porras portaalta eteenpäin, kunnes hän oli asettanut heidät kiinteälle, liikkumattomalle korokkeelle. Minä näin ihmisten lähestyvän koroketta tarkastellen sen perustuksia. Muutamat iloiten astuivat sille aivan heti. Toiset taas alkoivat etsiä vikoja perustuksissa. Heidän mielestään olisi pitänyt tehdä parannuksia, jolloin koroke olisi tullut täydellisemmäksi ja kansa paljon onnellisemmaksi. Muutamat astuivat pois korokkeelta ruveten sitä tutkimaan, ja he selittivät, että se oli laskettu väärin. Mutta minä näin, että melkein kaikki seisoivat lujina korokkeella kehottaen niitä, jotka olivat lähteneet pois, lopettamaan syyttämisen, sillä Jumala oli Rakennusmestari, ja he olivat ryhtyneet taisteluun häntä vastaan. He luettelivat Jumalan ihmeellisiä tekoja, Jumalan, joka oli heitä johtanut

tälle lujalle korokkeelle ja yhdessä he nostivat silmänsä taivaaseen kunnioittaen Jumalaa suurella äänellä. Tämä vaikutti muutamiin, jotka olivat soimaten jättäneet korokkeen, ja nöyrän näköisinä he astuivat sille uudelleen.” H. k. 287. Miten tärkeää on, että kerralla heitetään kaikki epäilykset pois!

“Niin pyrkikää juuri sen tähden kaikella ahkeruudella osoittamaan uskossanne avuja, avuissa ymmärtäväisyyttä, ymmärtäväisyydessä itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalaisuutta, jumalaisuudessa veljellistä rakkautta, veljellisessä rakkaudessa yhteistä rakkautta. Sillä jos teillä on nämä ja ne yhä enenevät, niin ne eivät salli teidän olla toimettomia eikä hedelmättömiä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa.” 2. Piet. 1:5-8

Antautua epäilyksiin vaikka olisi aiheetta, on myös vahingoksi meille

“Johannes oli viettänyt hyvin toimeliasta elämää, ja hänen vankeutensa kolkkaus ja toimettomuus painoivat häntä raskaasti. Kun viikko toisensa jälkeen kului tuomatta mitään muutosta, joutui hän masennuksen ja epäilysten valtaan. Hänen opetuslapsensa eivät jättäneet häntä. Heille oli sallittu pääsy vankilaan, ja he toivat hänelle tietoja Jeesuksen teoista ja kertoivat, kuinka kansaa joukoittain kerääntyi Hänen luokseen. Mutta he kysyivät: Jos tämä uusi opettaja oli Messias, miksi Hän ei tehnyt mitään Johanneksen vapauttamiseksi? Kuinka Hän saattoi sallia uskollisen edelläkävijänsä menettää vapautensa ja ehkä henkensäkin?

Nämä kysymykset eivät olleet jättämättä jälkiään. Johanneksen mieleen tuli epäilyksiä, joita ei koskaan muuten olisi herännyt. Saatana riemuitsi kuullessaan näiden opetuslasten sanat ja nähdessään, kuinka ne särkivät Herran sanansaattajan sydämen. Oi, kuinka usein ne, jotka luulevat olevansa hyvän miehen ystäviä ja ovat innokkaita osoittamaan uskollisuuttaan, osoittautuvatkin hänen vaarallisimmiksi vihollisikseen! Kuinka usein heidän sanansa masentavat ja lannistavat, sen sijaan, että ne vahvistaisivat hänen uskoaan!” AT. 196.

Tässä nähdään, että ensiksi Johanneksen opetuslapsilla tuli epäilyksiä Jeesuksesta ja he kertoivat niistä opettajalleen, jotka aiheuttivat hänelle paljon tuskaa ja kiusausta. Voi, miten suurta vahinkoa tulee, kun kylvämme epäilystämme eteenpäin muihin ihmisiin ja saamme heidätkin epäilemään, masentumaan ja menettämään toivonsa! Missään tapauksessa meidän ei tule kylvää epäilyä muihin ihmisiin, koska se on pahalaisen

työtä.

Elämämme vaikeimmassakin tilanteessa meidän pitää muistaa aina kokeneen apostoli Paavalin sanoja: "Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut." Room. 8:28. Siis heittäkäämme kaikki epäilykset pois ja pitäkäämme kiinni luottamuksesta ja ihanasta toivosta.

Johannes Kastaja voitti epäilykset ja voittajana antoi henkensä totuuden tähden. Mutta oli myös yksi Jeesuksen opetuslapsista, Juudas, joka menetti henkensä ja ikuisen pelastuksensa, koska hän antautui epäilyksiin.

"Hän näki Kristuksen tarjoavan hengellistä eikä aineellista hyvää. Hän piti itseään kaukonäköisenä ja luuli voivansa nähdä, ettei Kristus saisi osakseen kunniaa eikä voisi tarjota seuraajilleen mitään korkeaa asemaa. Hän päätti olla liittymättä Kristukseen niin läheisesti, ettei voisi vetäytyä pois Hänen luotaan. Hän seuraisi tarkkaan asioita. Ja hän seurasiakin. Siitä ajasta alkaen hän esitti epäilyksiä, jotka saattoivat muut opetuslapset hämmennyksiin." AT. 690.

Miten voimme voittaa epäilykset?

"Ja kahdeksan päivän perästä hänen opetuslapsensa taas olivat huoneessa, ja Tuomas oli heidän kanssansa. Niin Jeesus tuli, ovien ollessa lukittuina, ja seisoi heidän keskellään ja sanoi: "Rauha teille!" Sitten hän sanoi Tuomaalle: "Ojenna sormesi tänne ja katso minun käsiäni, ja ojenna kätesi ja pistä se minun kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, vaan uskovainen." Tuomas vastasi ja sanoi hänelle: "Minun Herrani ja minun Jumalani!" Jeesus sanoi hänelle: "Sen tähden, että minut näit, sinä uskot. Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!" Joh. 20:26-29.

- Lopettakaa epäilysten aiheiden etsiminen. Todistuksissa mainitaan, että jos etsitään aiheita siihen, sellaisia löytyy paljon, mutta meidän ei tule etsiä niitä.
- Harjoittaa uskoa - Niin kuin voimistelulla ja fyysisellä työllä kehomme lihakset vahvistuvat, niin myös hengellisillä kokemuksilla ja työllä uskomme vahvistuu. Paras lääke epäilyksiä vastaan on vahva usko. Daavidin usko kasvoi ja vahvistui paimenenä ollessaan taistelussa petoja vastaan puolustaen laumaansa ja niin hän valmistui uskossa lähteä taistelemaan Goljatia vastaan. "Mutta Daavid sanoi

filistealaiselle: "Sinä tulet minua vastaan miekan, peitsen ja keihään voimalla, mutta minä tulen sinua vastaan Herran Sebaotin nimeen, Israelin sotajoukon Jumalan, jota sinä olet häväissyt. Tänä päivänä Herra antaa sinut minun käsiini, ja minä surmaan sinut, katkaisen sinulta pään ja annan filistealaisten sotajoukon ruumiit tänä päivänä taivaan linnuille ja metsän pedoille; ja kaikki maat tulevat tietämään, että Israelilla on Jumala." 1. Sam. 17:45, 46

Hänellä ei ollut yhtään epäilyksiä ja niin voitto oli suuri, koska Jumala oli hänen puolellaan. Mitä enemmän kokemuksia uskontiellämme on, sitä vahvempi usko meillä on, ja vaara joutua epäilyksiin poistuu. Me lähestymme viimeistä taistelua ja koetuksia! Onko uskomme tarpeeksi vahva, niin kuin Daavidin usko? Olemmeko voittaneet kaikki epäilykset?

- Ota Jumalan kokosota-asu. "Sen tähden ottakaa päällenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä. Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon pukunanne vanhurskauden haarniska, ja kenkinä jaloissanne alttius rauhan evankeliumille. Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet, ja ottakaa vastaan pelastuksen kypärä ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana. Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, rukoillen joka aika Hengessä ja sitä varten valvoen kaikessa kestäväisyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta;" Ef. 6:13-18

Nyt on aika taistella epäuskoa vastaan ja pyytää Jumalalta eläviä kokemuksia Hänen kanssaan, että uskomme vahvistuisi. Meillä on elävä Vapahtaja Jumalan edessä, joka on valmis auttamaan meitä samalla tavalla kuin silloin, kun hän oli maan päällä.

"Jeesus vastasi: »Jos voit uskoa; kaikki on mahdollista sille, joka uskoo.» Kristukselta ei puutu voimaa, pojan paraneminen riippuu kokonaan isän uskosta. Tuntien oman heikkoutensa isä puhkeaa kyyneliin ja heittäytyy Kristuksen armon varaan huutaen: »Herra, minä uskon; auta minun epäuskoani!» Jeesus kääntyy sairaan puoleen sanoen: »Sinä mykkä ja kuuro henki, minä käsken sinua: lähde ulos hänestä, äläkä enää häneen mene.» Sairas huutaa ja kamppailee tuskissaan. Paha henki näyttää lähtiessään melkein riistävän hengen uhriltaan. Sitten poika jää makaamaan liikkumattomana, ikään kuin kuolleena. Kuuluu kuiskauksia: »Hän kuoli.» Mutta Jeesus tarttuu häntä kädestä ja nostaen hänet ylös

antaa hänet isälle täysin terveenä sielultaan ja ruumiiltaan.” AT. 410, 411.

Että voimme voittaa viimeisessä taistelussa meidän pitää olla aivan varmoja voitosta niin kuin Daavid, ei yhtään epäilyksiä saa olla meissä, silloin Jumala on kanssamme ja Hän on vaikuttamassa meissä ja lahjoittaa meille täydellisen voiton.

“Ja lohikäärme vihastui vaimoon ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiensä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus. Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta, eivätkä ole henkeensä rakastaneet, vaan olleet alttiit kuolemaan asti.” Ilm. 12:17, 11.

Herra meitä auttakoon tässä taistelussa, että saisimme olla myös Hänen kanssaan taivaan kodissa. Aamen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

Rajaton ilo

Luo itsellesi kerran hengellinen kuva ihmisistä, jotka ovat sinun lähelläsi. Mitä sinä ajattelet mitä he etsivät? Iän mukaan jokaisella on tiettyjä päämääriä, joihin hän ponnistelee - ilmeisesti koulun päätös, työpaikka, tai elämän toverin etsiminen. Kun ihminen tulee vanhemmaksi ja hän on toteuttanut ensimmäiset päämäärät, hän asettaa itsellensä uusia päämääriä, jotka kuljettavat meitä eteenpäin. Välillä jokapäiväinen elämä menee kauniilla kokemuksilla, toisen kerran huonoilla kokemuksilla, mutta pääasiassa vain tavallisissa asioissa. Taustalla on kuitenkin yhteinen lanka: Tietysti joka ihminen etsii onnea ja iloa. Syntymästä lähtien ihminen yrittää tyydyttää tarpeensa - hän haluaa olla onnellinen ja tyytyväinen.

Tässä yhteydessä haluamme tutkia käsitettä ilosta. Englannin kielellä on ero "happiness" (onnen) ja "joy" (ilon) välillä. Ihmisellä voi olla onnellinen tunne - siis olla onnellinen - tietämättä itse asiassa miksi; niin kuin kaikkien tunteiden kanssa, onnea myös ilman syytä tulee ja lähtee. Ilo on jotakin enemmän, se on merkillinen toiminta.

Galatalaisten kirjeessä 5:22 ilo mainitaan kuin toisena osana Hengen hedelmästä. Me heti ymmärrämme, että siinä on jotakin jumalallista. Hebr. 12:2 on sanottu, että Jeesus täytti tehtävänsä, koska Hän katsoi viimeisen tuloksen ihanuuteen - iankaikkiseen iloon yhdessä pelastettujen kanssa: "Silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle."

Ilon etsimistä

Siitä lähtien, kun sielunvihollinen petti esivanhempamme, hän yrittää suurilla juonilla ja taidollisilla hyökkäyksillä vietiä ihmisiä. Hänen tarjouksensa eivät paljasta Jumalan luonnetta, vaan hänen omaansa. Sisar White kirjoittaa, miten saatana ohjaa ihmisten mielet asioihin, jotka Jumala rakkaudesta ihmisiin on kieltänyt: "Saatana tahtoi esittää sen ajatuksen, että syömällä kielletystä puusta he saisivat uudenlaatuista ja jalompaa tietoa, kuin mitä he olivat tähän asti saaneet. Tämä on hänen lankeemuksensa jälkeen ollut hänen erikoinen työnsä, jolla on ollut suuri merkitys - johdattaakseen ihmiset utelemaan Kaikkivaltiaan salaisuuksia eikä tyytymään siihen, mitä Jumala on ilmaissut, ja tarkoin tottelemaan, mitä Hän on käskenyt. Hän johtaisi heidät tottelemattomuuteen Jumalan käskyille, ja sitten uskottelisi heille, että he niin astuivat verrattomalle tiedon vainiolle. Tämä on pelkkää luuloa vain ja surkuteltava harhakuva. He eivät kykene ymmärtämään sitä, mitä Jumala on ilmaissut, halveksivat Hänen nimenomaisia käskyjään ja tavoittelevat viisautta Jumalalta pyytämättä sekä koettavat ymmärtää sitä, minkä Hän on nähnyt hyväksi salata kuolevaisilta. He ovat haltioissaan aatteittensa kehityksestä ja lumoisissaan omista turhista mietelmistään, mutta hapuilevat keskiyön pimeydessä suhteessaan todelliseen tietoon. He ovat aina oppimassa, mutta eivät pääse koskaan totuuden tuntoon." Lunastuksen historia s. 24.

Saatana seuraa omaa etuaan ja koettaa kaikilla tavoilla puhutella ihmisiä, että kun he etsivät omaa onneansa, he saavuttavat sen. Mutta hänen lukemattomat viettelykset itse asiassa ovat surun avain, sillä: "Me emme voi olla onnellisia niin kauan, kun seuraamme vain omia etujamme." Ta. s. 419. saks. kel.

Voidaan etsiä koko elämän ajan onnea ja iloa; kuitenkin, jos etsimisen syynä on oman minän tyydyttäminen, ilo jää aina kauas meistä.

Mitä oli seurauksena kun Aadam ja Eeva pitivät silmiensä edessä omaa luuloteltua onneaan, sen sijaan, että rakastivat ja kunnioittivat Jumalaa - siis syventää suhteensa Hänen kanssaan? "Synnittömässä tilassaan ihminen oli onnellisessa yhteydessä hänen kanssaan, "jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyneet" (Kol. 2:3). Mutta tehtyään syntiä hän ei voinut enää iloita pyhydestä, vaan koetti piiloutua Herran kasvojen edestä. Sellainen on vieläkin uudistumattoman sydämen tila. Se ei ole sopusoinnussa Jumalan kanssa eikä iloitse hänen yhteydestään. Syntinen ei voisi olla onnellinen Jumalan läheisyydessä; hän karttaisi pyhien olentojen seuraa. Jos hän voisi päästä taivaaseen, se ei tuottaisi hänelle mitään iloa." T.K.L. s. 12.

Todellinen tuote

Pyhissä kirjoituksissa on kauniita kertomuksia Jumalan lasten ilosta, sen jälkeen kun he työskentelivät yhdessä Hänen kanssaan, Hän erikoisella tavalla toimi heidän puolesta. "Ja kansa iloitsi heidän alttiudestaan, sillä he antoivat ehyellä sydämellä vapaaehtoiset lahjansa Herralle; ja kuningas Daavid oli myös suuresti iloissansa." 1. Aik. 29:9.

"Juutalaisille oli tullut onni, ilo riemu ja kunnia, ja jokaisessa maakunnassa ja kaupungissa, joka paikassa, mihin kuninkaan käsky ja hänen lakinsa tuli, oli juutalaisilla iloja riemu, pidot ja juhlat. Ja paljon oli maan kansoista niitä, jotka kääntyivät juutalaisiksi, sillä kauhu juutalaisia kohtaan oli vallannut heidät." Ester 8:16,17.

Toiset tekstit osoittavat meille todellisen rauhan. "Jotka kyynelin kylvävät, ne riemuiten leikkaavat." Ps. 126:5.

"Tämän minä olen teille puhunut, että minun iloni olisi teissä ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi." Joh. 15:11.

"Vaan iloitkaa, sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että te myös hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloita ja riemuita" 1. Piet. 4:13.

Iloa ei anneta, että ihminen keskittyisi itseensä, tai oman mieltymyksensä etsimistä varten. Se tulee enemmän spontaanisesti

meihin, kun sallimme sen, että Pyhä Henki elää meissä, johtaa meitä ja käyttää meitä välikappaleina täyttääksemme maailmankaikkeudessa Jumalan täydellisen tahdon.

Rajaton

Voimmeko todella puhua äärimmäisestä ilosta? Tätä lausetta ei löydy missään Profetian Hengen kirjoituksissa. Kuitenkin "loputon ilo" (unending joy") ilmestyy pari kertaa eräässä artikkelissa (Signs of the Times, 27.1.1888). Huomatkaa sen yhteys.

"Hänen ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus "vei heidät pois, lähes Betaniaan asti, ja nosti kätensä ja siunasi heidät. Ja tapahtui, että hän siunatessaan heitä erkani heistä, ja hänet otettiin ylös taivaaseen." Ja sinä aikana kun Jeesus oli nousemassa, kaksi loistavaa enkeliä kysyivät: "Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen taivaaseen menevän." Luuletteko, että he palatessaan takaisin Jerusalemiin puhuivat keskenänsä: "Hyvä on, Herra jätti meidät. Mitä hyötyä on nyt yrittää saada Jeesukselle seuraajia? Menkäämme takaisin meidän verkoillemme. Menkäämme taas meidän vanhaan tehtävään. Mitä voimme saada aikaan maailman vastustamisessa?" Ei ole kertomusta tällaisesta keskustelusta. Ei ole riviäkään kirjoitettu, eikä todistusta annettu, että heillä olisi ollut jopa ajatuksia siitä, että jättävät heidän ylös menneen Herransa tehtävän, palvellakseen itseänsä ja tätä maailmaa. Vapahtajan käsi oli ojennettu siunaamaan opetuslapsia, jotka hän jätti tänne, kun meni taivaaseen. He näkivät hänen kirkkautensa. Hän lähti sinne, valmistaakseen heille asuinsijaa. Heidän pelastuksesta on huolehditu, ja kun he uskollisesti täyttivät ehdot, he seuraisivat häntä maailmassa **rajattomalla ilolla**. Heidän sydämensä olivat täynnä iloa ja kiitoslauluja."

Rajaton ilo on säilytetty ikuisuutta varten. "Ehtoolla on itku vieraana, mutta aamulla ilo." Ps. 30:6. Syvällinen ja pysyvä ilo - kyllä se voidaan omistaa. Meillä voi olla myös Herran ilo. Vain kristitty on kykenevä kokemaan suuren ilon tässä maailmassa, joka taistelee Jumalaa vastaan. Kuitenkaan rajaton ilo ei ole vielä maan päällä.

Tämä todetaan kun luetaan seitsemän pätikää eteenpäin taas "rajattomasta ilosta": "Me saamme oikeuden mennä kaupunkiin sisälle, syödä elämän puusta ja osallistua pelastettujen **rajattomasta ilosta**. Me saamme kuunnella Jeesuksen ääntä, joka on rakkaampi kuin kaikki musiikki, joka on joskus soinut ihmisten korville, kun hän kutsuu lapsensa tervetulleiksi heidän iankaikkiseen kotiinsa. Ne, jotka valitsivat palvella häntä, heille sanotaan: "Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti!" Ja minkälainen valtakunta se on! Kulmaisessa kaupungissa ei ole enää yötä. Jumala ja Karitsa ovat sen valona. Siellä on asuntoja maan vaeltajille. Siellä on vanhurskaille pukuja - kirkkauden kruunuja ja voittopalmuja. Kaikki, mitä Jumalan kaitselmuksessa on epäselvää meille, siellä löydetään selitys. Armon salaisuudet avautuvat meille. Asioista, joista meidän rajoitettu järki tiesi vain pieniä osia ja näimme vain sekaannusta, tulemme näkemään täydellisenä ja kauniina sopusointuna. Tulemme tietämään, että rajaton Rakkaus järjesti meille ne kokemukset, jotka näyttivät meistä kovimmilta ja suurimmilta, kantaaksemme niitä. Tässä näemme hänen lempeän huolenpidon, joka salli, että kaikki asiat koituu meidän hyväksi ja me tulemme täyteen sanomatonta ja ihanaa iloa "

Jeesus kuoli, antaakseen meille vanhurskautensa, valitaksemme iankaikkisen onnemme. Kun vertaamme sitä iloa, joka odottaa meitä iankaikkisuudessa, tämä ilo, jota nykyisin koemme on kuin atomi aurinkoon verrattuna...

Barbara Watts, USA

Kokemuksia Euroopan alueelta Näkymätön käsi auton ratissa!

Skandinaviassa oli pidetty ihania juhlia. Oli kevätaika. Täydellä loistolla kevät ojensi kätensä kesälle. Juuri tänä kauniina aikana, jona kaukana pohjoisessa kaikki vihertyy ja kukkii, oli myös vielä yksi vetovoima, joka magneetin tavoin vetää ihmisiä etelä alueilta ja tämä on

keskiyön aurinko, jonka saa nähdä kesä - heinäkuussa kuuden viikon aikana.

Tänä aikana kävimme juhlilla Skandinaviassa ja meitä kannustettiin tarkkailemaan keskiyön aurinkoa. Koska olimme niin kaukana pohjoisessa, päätimme lähteä tällaiselle kiertotielle. Vaikka meillä ei ollut paras sää, saimme nähdä selvästi, miten aurinko tunnin verran liikkui taivaanrannalla ja sitten alkoi nousemaan.

Täysin väsyneinä lähdimme paluumatkalle. Vaimoni kohta vaipui syvään uneen. Veljeni Edmund pelkäsi nukkua, koska hän ajatteli, että minäkin voin nukahtaa auton rattiin ja retki voi päättyä suureen onnettomuuteen.

Kun ajoin useampia tunteja ja aurinko lämmitti yhä enemmän, minä pyysin vaimoani jatkamaan ajamista, koska hän hallitsi sitä oikein hyvin. Lyhyen tauon ja kuljettajan vaihdon jälkeen, ajelimme eteenpäin. Toivoin, että vaimoni oli levännyt hyvin ja voi varmasti ajaa, minä ja veljeni nukahdimme. Veli Egerter, hänen vaimonsa ja vaimoni sisar seurasivat meitä toisella autolla. Yhtäkkiä veli Egerter huomasi, että automme lähti vasemmalle ojaan ja metsään päin. Hän antoi kovan äänimerkin, mutta vaimoni ei reagoinut. - He kuvittelivat jo suurta onnettomuutta, loukkaantuneiden ja kuolleiden kanssa. Lisäksi voimattomuutta, koska kuljettaja ei reagoinut äänimerkkiin. Viimeisenä hetkenä auto ohjattiin rauhallisesti pois vaaranpaikasta ja vaimoni heräsi ilman säikähdytystä. Emme voineet ajatella sitä muulla tavalla, erityisesti ne, jotka ajoivat takana, näkivät vaaran. Se tapahtui ilman säikähdytystä, koska vaimoni ei ollut kääntänyt rattia, vaan automme johdettiin hienosti pois vaaranpaikasta. Jumala lähetti enkelinsä ja pelasti elämämme. Aikamme ei ollut vielä tullut.

“Mutta minä odotan alati, ja yhäti minä sinua kiitän. Minun suuni on julistava sinun vanhurskauttasi, sinun pelastustekojasi kaiken päivää, sillä niiden määrää en minä tunne. Herran, Herran väkeviä tekoja minä tuon julki, minä ylistän sinun vanhurskauttasi, sinun ainoan. Jumala, sinä olet opettanut minua hamasta nuoruudestani, ja yhä vielä minä sinun ihmeitäsi julistan. Älä, Jumala, minua hylkää vanhaksi ja harmaaksi tultuani, niin minä julistan sinun käsivartesi voimaa nousevalle polvelle, sinun väkevyyttäsi kaikille vielä tuleville.” Ps. 71:14-18. “Minun huuleni riemuitsevat, kun minä sinulle soitan, ja myös minun sieluni, jonka sinä olet lunastanut.” Ps. 71:23.

Lähetystyötehtävä Portugalissa

Jeesus lähetystehtävän Antaja sanoi opetuslapsillensa: “... Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni...” Matt. 28:18-20.

Maa, kieli ja olosuhteet olivat minulle tuntemattomia, mutta lähetystehtävän Antaja oli tuttu minulle ja Häneen minä sain luottaa.

Vähän aikaa toisen maailman sodan jälkeen täällä Portugalissakin hallitsi eräs diktaattori, joka kielsi evankeliumin saarnaamista. Saimme tulla maahan, mutta emme saaneet saarnata evankeliumia vapaasti.

Eräänä päivänä lähdimme Saksasta ja matkustimme Ranskan kautta Espanjaan ja sieltä Portugaliin. Siellä etsimme leirintäaluetta, että nukkuisimme siellä. Meitä oli kolme henkilöä, emmekä voineet nukkua pienessä Volkswagenissa, niin teimme erään männyn alle hätävaraleirin, että nukkuisimme maanpäällä.

Onneksi yöt eivät olleet kylmiä, eikä ollut sateita, niin että meillä oli tarpeeksi tilaa ylistämään Jumalaa meidän Isäämme suojeluksesta pimeänä aikana.

Viikon yöpymisen jälkeen kovalla maalla ja osittain kylminä öinä ei ollut paras paikka. Sitten eräs tauti vaivasi minua, joka aiheutti huolia meille. Tiedotimme vaikean tilanteemme rahastonhoitajalle. Kun hän kuuli, että olin sairas, hän tuli heti ja osti pienen teltan, jossa valitettavasti ei ollut makuualustaa. Silti se oli parempi, kuin ei mitään.

Kun joku kuuli, miten meillä menee ja missä oleskelemme, hän tarjosi meille yhden huoneen sänkyineen. Hänen vaimonsa huolehti myös meidän ruoasta. Jumalan avulla neljäntoista päivän jälkeen paranin. Uusi toivo täytti sydämeni. Salaisesti kävimme sielujen luona, jotka janosivat valoa ja totuutta.

Kielloista huolimatta ja juuri sen vuoksi evankeliumin valon etsintä oli suuri. Kuukauden päästä sain kastaa 101 sielua. Kasteet piti suorittaa myös salassa tai yöllä. Häden ja vainon aikana saimme johdattaa suuremman osan sieluista Jumalan luokse. Herralle olkoon ylistys ja kiitos! Amen.

Siegmund Gutknecht

KORKEUKSIA KOHTI

Kristillistä luonnetta kehitettäessä on tärkeätä kestävästi tehdä sitä, mikä on oikein. Tahtoisin korostaa nuorisollemme kestävyuden ja uutteruuden tärkeyttä luonteenkehittämistyössä. Varhaisimmista vuosista lähtien on välttämätöntä kutoa luonteeseen lujan oikeamielisyyden periaatteita, jotta nuoret voisivat saavuttaa mie-huuden ja naisekkuuden korkeimman tason. Heidän tulisi aina pitää mielessään sitä tosiseikkaa, että heistä on maksettu hinta, ja heidän tulisi kirkastaa Jumalaa ruumiissaan ja mielissään, jotka ovat hänen . . .

Päivittäinen eteneminen

Nuorten työnä on edetä päivä päivältä. Pietari sanoo: »Pyrkikää . . . osoittamaan uskossanne avuja, avuissa ymmärtäväisyyttä, ymmärtäväisyydessä itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalisuutta, jumalisuudessa veljellistä rakkautta, veljellisessä rakkaudessa yhteistä rakkautta. Sillä jos teillä on nämä ja ne yhä enenevät, niin ne eivät salli teidän olla toimettomia eikä hedelmättömiä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa.»

Kaikkia näitä perättäisiä askeleita ei tule pitää mielessä ja pohdittavina silloin, kun lähdet matkaan. Mutta kun kiinnität katseesi Jeesukseen ja pidät silmällä vain Jumalan kunniaa, niin edistyt. Kristuksen varren mittaa et voi täyttää yhdessä päivässä, ja jos voisit nähdä kaikki kohdattavat ja voitettavat vaikeudet, vaipuisit epätoivoon. Saatana on vastustajanas, ja hän koettaa kaikin mahdollisin keinoin vieroittaa mieltäsi Kristuksesta.

Vaikeuksien tullen

Meidän on kohdattava kaikki tiellämme olevat vastukset ja voitettava ne yksitellen. Jos voitamme ensimmäisen vaikeuden, niin olemme voimakkaammat kohtaamaan seuraavan, ja tulemme joka yrityksellä kykenevämmiksi etenemään. Katsomalla Jeesukseen voimme voittaa. Kiinnittämällä katseemme vaikeuksiin ja lakkaamalla lujasti taistelemasta oikean puolesta me heikennymme ja menetämme uskomme.

Astumalla askelen kerrallaan voidaan nousta korkeimmallekin rinteelle, ja lopulta voidaan päästä vuoren huipulle. Älä salli suuren

työmäärän, mikä sinun on elinaikanasi suoritettava, ottaa sinusta ylivaltaa, sillä sinua ei vaadita tekemään sitä kaikkea heti- paikalla. Kohdista olemuksesi kaikki voimat kunkin päivän työhön, käytä jokaista kallisarvoista tilaisuutta, anna arvoa avulle, minkä Jumala antaa sinulle ja nouse edistyksen tikkaita askel kerrallaan. Muista, että sinun on eletävä vain päivä kerrallaan, että Jumala on antanut sinulle yhden päivän ja että taivaan kirjat tulevat osoittamaan, miten olet arvostanut sen etuoikeuksia ja tilaisuuksia. Edisty niin jokaisena Jumalalta saamanasi päivänä, että kerran saat kuulla Mestarin sanovan: »Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija.» — *The Youth's Instructor*, 5. 1. 1893.

JUMALAN TYÖTOVEREITA

Rajattomat mahdollisuudet ovat saavutettavissasi. Ihminen, niin kuin Jumala hänet määrittelee, on Jumalan lapsi. »Nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on. Ja jokainen, joka panee häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niinkun hän on puhdas.» Etuoikeutesi on kääntyä pois siitä, mikä on halpa- arvoista ja alhaista, ja kohota korkealle tasolle — olla ihmisten kunnioittama ja Jumalan rakastama.

Uskonnollinen työ, minkä Herra antaa nuorille ja kaiken ikäisille, osoittaa hänen antavan heille arvoa hänen lapsinaan. Hän antaa heidän työkseen itsensähallitsemisen. Hän kutsuu heitä yhdessä hänen kanssaan suorittamaan lunastamisen ja kohottamisen suurta työtä. Niin kuin isä ottaa poikansa liikekumppanikseen, niin Herrakin ottaa lapsensa kumppanuuteensa. Meistä tulee Jumalan työtovereita. Jeesus sanoo: »Niinkuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan.» Etkö mieluummin haluaisi olla Jumalan lapsi kuin saatanan ja synnin palvelija, jolloin nimesi olisi Kristuksen vihollisten luettelossa ?

Nuoret miehet ja naiset tarvitsevat enemmän Kristuksen armoa voidakseen ilmaista kristinuskon periaatteita jokapäiväisessä elämässään. Harjoittamalla parhaita kykyjämme Kristus valmistaa

meitä tuloaan varten. Jokaisen nuoren etuoikeus on tehdä luonteestaan kaunis rakennelma. Mutta välttämättä on pysyttävädyttävä lähellä

Jeesusta. Hän on meidän voimamme ja väkemme. Emme voi nojautua itseemme hetkeksikään . . .

S.n. 37-40

Isäni ja äitini kuva

Kerran eräänä päivänä siivosin papereitani ja eteeni tuli teksti ”isäni ja äitini kuva”. Tämä kirjoitus pysähdytti ja vakavoitti minut pitkäksi aikaa, enkä saanut sitä mielestäni pois ollenkaan. En tiedä mitä kirjoittaja tarkoitti sillä kirjoituksella, mutta sisimpääni annettiin monenlaisia ajatuksia.

Ajattelin, että ehkä kirjoittaja tarkoitti heidän yhteistä hää- tai syntymäpäivävalokuvaa. Kirjoituksesta havaitsin, että he olivat varmasti onnellisia ja iloisia. Tekstin kirjoittajalle se oli ollut tärkeä ja onnellinen hetki. Mielelläni kysyisin kirjoittajalta kirjoituksen tarkoitusta, mutta täysin varma en ole kirjoittajasta, mutta ketä aavistelen kirjoittajaksi, en enää koskaan tässä elämässä näe, koska hänen elämänsä on jo päättynyt.

Silti haluan käsitellä tässä kirjoituksessani sykähdyttäviä asioita, joita annettiin ajatuksiini.

Ajattelin omia vanhempiani, minkälaisen kuvan olen saanut heistä ja ajattelin omaa elämäni, minkälaisen kuvan minä jätän jälkeeni lapsilleni.

”Älköön kukaan nuoruuttasi katsoko ylen, vaan ole sinä uskovaisten esikuva puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa, uskossa, puhtaudessa.”

1.Tim.4:12

”Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne.” Room. 12:10

Nämä Raamatun jakeet kehottavat meitä elämään Kristuksen kaltaista elämää. Olemaan uskovaisten esikuvia, olkoonpa elämämme kuinka lyhyt tai pitkä. Kun nuoruudessa opiskelee ja ottaa sydämeensä Taivaalliset periaatteet, niin ne kantavat läpi elämän ”suloisena tuoksuna”.

Minkälaisia asioita meidän tulee opiskella?

Meidän tulee kunnioittaa toinen toistamme. Puheemme tulee olla esimerkillisiä. Emme kehu itseämme ja saavutuksiamme tai arvostele toistemme elämää. Haluamme auttaa toinen toistamme hengellisessä kasvussa Taivaskotia kohden.

Jos me toimimme toisin, kuin meitä Raamatussa opetetaan, olemme pääpettäjän, Lusiferin, väärän valonkantajan kaltaisia. Lusiferilla ei ollut kunnioitusta Jeesusta kohtaan. Hän kadehti ja piti itseään esimerkillisenä.

”Saatana taisteli Jumalan lakia vastaan, koska hän kiihkeästi halusi korottaa itseään ja oli haluton alistumaan taivaan suuren valtiaan, Jumalan Pojan alaisuuteen... Hän nousi ylpeänä seisomaan ja vaati, että hänen pitäisi olla Jumalan vertainen sekä että hänet tulisi ottaa mukaan neuvotteluihin Isän kanssa ja että hänen tulisi saada ymmärtää Isän aivoituksia.

Saatana kävi julkeaksi kapinallisuudessaan ja osoitti halveksivansa Luojan lakia...Sitten syttyi sota taivaassa...Saatana ja hänen kannattajansa karkotettiin taivaasta... Taivaaseen ei jäänyt merkkiäkään kapinasta.” LH s. 10 - 12

Miten olikaan surullista, että Taivaan pyhässä ilmapiirissä saattoi tapahtua tällaista. Jumala suuressa rakkaudessaan asetti Taivaan ihanuuden ennalleen, jotta Pyhä ja puhdas ilmapiiri saisi edelleen jatkoa.

Entä tänä päivänä, minkälaisia valonkantajia me olemme? Näkykö vaelluksestamme Taivaan puhtaus ja pyhyys? Olemmeko helläsydämisää ja haluammeko kunnioittaa lähimmäistämme enemmän kuin itseämme? Tapahtuuko elämässämme päivittäin kasvua Taivaskotia kohti?

Omien vanhempieni elämässä huomasin tapahtuneen ilahduttavaa kasvua vasta heidän kuoltuaan, koska en ollut sitä edes aikaisemmin pohtinut, kunnes sisareni kanssa keskustelin kotiasioistamme. Se miten vanhemmat olivat toimineet vuosia aikaisemmin sisareni lapsuudessa, oli muuttunut minun aikanani jaloksi kauniiksi ”suloiseksi tuoksuksi”.

Minkälainen on Pyhien palkka, jota meidän kannattaa kilvoitella?

”Sen jälkeen näin valtavan suuren enkelijoukon tuovan kaupungista kirkkaita kruunuja — kullekin pyhälle yhden, mihin oli kirjoitettu hänen nimensä. Jeesuksen käskystä enkelit toivat kruunut Hänelle, minkä jälkeen suloinen Jeesus oikealla kädellään asetti kruunut pyhien päähän. Samalla tavalla enkelit toivat harput, ja Jeesus ojensi nekin pyhille.

Johtavat enkelit antoivat äänen, minkä jälkeen kaikki yhtyivät kiitokseen ja onnekkaseen ylistykseen jokaisen käden kosketellessa taitavasti harpun kieliä esittäen mitä sointuvinta ja ihaninta soittoa.

Sitten näin Jeesuksen ohjaavan lunastettujen joukon kaupungin portille. Hän tarttui porttiin työntäen sen taaksepäin sen kimaltelevilla saranoilla ja käski totuuden säilyttäneiden kansojen astua sisälle. Kaupungissa oli kaikenlaista mieluista katseltavaa. Kaikkialla he näkivät ihanaa, yltäkülläistä loistoa. Sitten Jeesus katseli lunastamiaan pyhiä. Heidän kasvonsa säteilivät kirkkautta, ja kiinnittäessään rakastavan katseensa heihin Jeesus sanoi sointuvalla ja täydellisellä äänellään: »Katselen sitä, minkä puolesta sieluni on nähnyt vaivaa, ja olen saanut tyydytyksen. Tämä yltäkülläinen ihanuus on teidän nautittavananne iankaikkisesti. Teidän surunne ovat päättyneet. Eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva.» Näin lunastettujen kumartavan ja heittävän kimaltelevat kruununsa Jeesuksen jalkain juureen, ja kun Vapahtajan hellä käsi oli nostanut heidät jalkeille, he koskettelivat kultaisia harppujaan ja täyttivät koko taivaan ihanalla soitollaan ja lauluillaan Karitsan kunniaksi.

Sitten näin Jeesuksen vievän kansansa elämän puun luokse, ja jälleen kuulimme Hänen suloisen äänensä ihanampana kuin mikään kuolevaisten kuulema soitto sanovan:

»Tämän puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi. Syökää siitä kaikki.» Elämän puu kantoi mitä kauneimpia hedelmiä, ja niitä pyhät saivat syödä vapaasti. Kaupungissa oli mitä ihanin valtaistuini, josta lähti elämänveden puhdas, kristallinkirkas virta. Molemmin puolin virtaa oli elämän puu ja virran rantamilla kasvoi muita ihania puita, joiden hedelmät olivat hyviä syödä.

Ihmiskieli on perin köyhä kuvaamaan taivasta. Katsellessani tätä kaikkea jouduin hämmästyksen valtaan. Verrattoman loiston ja ihanan kirkkauden mukaansa tempaamana lasken kynän kädestäni ja huudahdan: »Oi, mitä rakkautta! Mitä ihmeellistä rakkautta!» Ylevinkään kieli ei pysty kuvaamaan taivaan ihanuutta eikä Vapahtajan rakkauden verratonta syvyyttä.” LH s. 327,328.

Jerusalem, uus’ Jerusalem, tuo kaupunki taivaallinen. Siellä Jumalan ja Karitsan on asumus iankaikkinen. Siellä on valtaistuimensa kirkkauden Kuninkaan. Lunastetut siellä riemuitsevat ja kiittävät Jumalaa.

Siionin maa, tuo autuuden maa on ihana virtoinensa. Siionin vuo, kuin kristalli vuo, on elämän vesien virta. Lähteensä saa se istuimesta kunnian Kuninkaan virvoittaen ja kaunistaan tuon taivaisen Siionin.

Rannoilla sen on elämän puu. Ei kuihdu se pois milloinkaan. Lehdet sen puun suo terveyden, ja hedelmät tuoreet on ain. Murheet on poissa, kyöneleet myös, sairautta tunneta ei. Ainaisesti ja ikuisesti soi kiitosta Karitsan.

Merja - sisar

- Ilmoituksia -

Vuosijuhlat 26-28.8.2011

Nuorisosapatteja

Eenok 1.10.11.

Nooa 5.11.11.

Job 3.12.11.

Sydämellisesti tervetuloa!

LÄHETYSMÄTKALLA VENÄJÄLLÄ

Ruotsin juhlilla

Lähetysmatkalla
Venäjällä

